

Mr. SPEAKER.—Before putting the motion, I would like to add my tribute to those already expressed by the Hon'ble the Chief Minister, leaders of the parties or groups and other members. I owe a deep debt of gratitude to Sri G. S. Venkataramana Iyer. I look up on him as a walking encyclopædia of Parliamentary Law and Practice and consider that he is a perfect officer.

Through his retirement we miss one who has many friends and is held in the highest esteem not only in this Chamber but outside as well. He has been wonderfully efficient in what might be described as the routine part of his duties and is also fully qualified to talk on and explain the subject of the principles of parliamentary practice. Even when we were feeling the strain of strenuous work inside the chamber, Sri Venkataramana Iyer had his remarkable charm of manner and I really think that no words of mine can better express the sentiments than the motion by the Chief Minister which I now submit to the House; I will put it to the vote.

The question is :—

“That Mr. Speaker be requested to convey to Sri G. S. Venkataramana Iyer, B.Sc., M.L., on his retirement from the office of the Secretary, Mysore Legislature, an expression of Members' deep appreciation of the service which he has rendered to this House for fifteen years, their admiration for his profound knowledge of its procedure and practice, their gratitude for the help constantly and readily given to them, and their recognition of the great work he has done.”

I suppose this is passed *nem. con* and I am to convey the information of the passing of this Resolution to him.

HON. MEMBERS.—Yes.

Mr. SPEAKER.—I believe that it is customary not only here but in all other Legislatures to present a copy of this properly mounted and I suppose that is the desire of the House.

HON. MEMBERS.—Yes.

DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1965-66.

Education.

Mr. SPEAKER.—May I know how much time the Hon'ble Minister will require for his reply?

Sri S. R. KANTHI (Minister for Education).—About 1½ hours. It all depends upon the points raised by Hon'ble members. I require at least 1 hour and it may exceed by 15 or 20 minutes.

I suppose we are closing this demand today.

Sri S. SIVAPPA.—We require two hours tomorrow also.

Mr. SPEAKER.—One member came and mentioned to me that the less important Demands may be kept last so that if necessary guillotine can be applied at the end.

Sri B. D. JATTI (Minister for Finance).—Equal opportunity may be given for discussion of all demands. It is better that everybody expresses his opinion on all the demands.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ (ಪಾಳ್ಯ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸರಿಯಾದ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಅಧೋಗತಿಯ ಹೋಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್‌ಗಳು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಯಾದರೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವುಳ್ಳದ್ದಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ನಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಉತ್ತಮವುಳ್ಳದ್ದಲ್ಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆರ್ಥವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ತೀರಾ ಅಧೋಗತಿಯ ಹೋಗಿದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1963-64ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ 25 ಕೋಟಿ 20ಕ್ಕೂ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಮಂಜಸವಾದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಫಲ ಜನತೆಗೆ ದೊರೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಏನೊಂದು ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಶೇಕಡಾ 20 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಈ ವರ್ಷ ಶೇಕಡಾ 37.7 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೊಂದು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಏನೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಬೇಕೋ ಅದು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಏನು ಸಲಕರಣೆಗಳು ಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈಗ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 11 ನೆಯ ತರಗತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಇದು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಸ್ಕೂಲ್ ಫೆಸಿಲ್ ಅನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, 11ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 11ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಒಂದು ಬೀತಾವರಣ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲರತಕ್ಕ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಯನ್ನು ಓದಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಸುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಪದವೀಧರರಾಗುವವರೆಗೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು

ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೂ ಕೂಡ ಅಕರು ಅದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಪರೀಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಏನು ಸಲಕರಣೆಗಳು ಫರೈಚರ್, ಆಕಾಮೆಂಟೇಷನ್, ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಚ್, ಲೈಬ್ರರಿ, ಟ್ಯೂಷನ್, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಸಲಕರಣೆ ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 11ನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಡೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪದವೀಧರರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಏನು ತರಬೇತು ಆಗಬೇಕೋ ಅದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 11 ನೆಯ ತರಗತಿ ಅಥವಾ ಪಿ.ಯು.ಸಿ ತರಗತಿಯನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನತೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಹಿತವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರೀಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಪಾತಾವರಣ ಇದೆಯೋ ಅಂಥಾ ಪಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವು ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ತೆರೆಯ ಅಲ್ಲದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಎಲ್ಲಾ ಸಲಕರಣೆ ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

2-30 P.M.

ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವೇನು? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಫಲ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಅಳತೆಕೊಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಾಜ ಎರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಘಾತಕ ಸಂವೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ? ಇದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆದಿದೆಯೇ? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ನೀವು ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗದೆ 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯರ್ಥ; ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರೀಣಾಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವವಾಗಿರಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಲೋಪದೋಷಗಳಾಗುತ್ತವೋ, ಅವು ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು; ಅಂಥ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿರ್ಪಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಫಲತಾಂತಗಳಲ್ಲ ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ; ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ತಳಹದಿ ಈಗಿನ ವಿಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಲ, ಗುಣ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಅನಿಷ್ಟಗಳು ಏಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ? ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಲಂಚರಾಜ್ಯವತ್ತು, ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಏಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ನಾವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಅನಂತರ ಧೋರಣೆ ಇದೆ. ಆ ಧೇಯವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ನೀವು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ನೀವು ಬರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ನಿಪ್ಪಯೋಜಕವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ವಿದಿಯಲ್ಲ.

ಈ 11ನೆ ತರಗತಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 230 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಒಂದು ಸಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲ್ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಪಾಠ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. 11ನೆ ತರಗತಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಗೆ ಈ ಸ್ಕೇಲು, ಸಂಬಳ ಸಿಗದಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಏನು ಪರೀಣಾಮವಾಗುತ್ತ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ)

ಹೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಅವರು ಪಾಠ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನಕ್ಷ, ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ, ಅವರು ವಹಿಸತಕ್ಕ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸು ರೂಪಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿರುವವರ, ಯಾರ ಕೈಗೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸು ತ್ತೇವೆಯೋ, ಅವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕುಳಿಹಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ವೆಡ್ಜದಿಂದಲೇ ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು: ತರಪೇತಿ ಪಡೆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಭದ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಉನ್ನತ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಎಂ.ಎ. ಮುಂತಾದ ಎಚ್ಚ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಭದ್ರ ಕೊಡದಿರುವುದು ಎಂಥ ವ್ಯಾಯ? ತರಪೇತಿ ಪಡೆಯಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಇಂಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ನೀತಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೊಂದು ಹಕ್ಕಪಾತವೇ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯ ಮಟ್ಟ ಕೆಳಗಿಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು, ಬೇಧ ಭಾವವನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೆಗನೇ ಹೋಗರಾಡಿಸ ಬೇಕು ಎಂದು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಅನಾಥಾಲಯಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾನ್ಯ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರೈಸಿಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಯಾವ ಅನಾಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನಾಥರು ಅಂದರೆ ಯಾರು? ಯಾರಿಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಇಲ್ಲವೋ, ಅಥವಾ ಯಾರು ನಿಶ್ಚಿತ್ತರಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಹಾಯಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು; ಅಂಥ ಜನರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೇ ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಸಹಾಯ ಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ದೇವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆಯೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೆ? ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅನಾಥಾಲಯಗಳು ಎಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೆಸರುಮಾತ್ರ; ಆದರೆ ಯಾರೋ ಒಂದು ಜಾತಿ, ಒಂದು ಕುಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿ ಅದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಅನಾಥರು ಯಾರು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಗವರ್ನ್ ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಇದೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಜಿಫಿ ಕೇಟ್ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ.—ಈ ಸರ್ಜಿಫಿ ಕೇಟ್ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸರ್ಜಿಫಿ ಕೇಟ್ ನಾನೂ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ನಾನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯವಿಲ್ಲದವನು ಡೆಸ್ಕಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಂತರೋ ಏನೋ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ಪೇರಂಟಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಇನ್ ಕಂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ರುಜು ಹಾಕಿಸಿ ಸರ್ಜಿಫೈ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಅಂಥ ಸರ್ಜಿಫಿ ಕೇಟ್ ಗಳನ್ನು ಡೆಸ್ಕಿಟ್ಯೂಟ್ ಸಿಗಿ ಪಡೆದು, ಅನಾಥರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಅನಾಥಾಲಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮವರು. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಷನರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅನಾಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ದುಡ್ಡುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿ ಅನಾಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಸದ್ವಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಅನಾಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯ! ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ವ್ಯಥಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಅನಾಥಾಲಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಕೈಗೆ ಬಿಡೋಣವೇ ಅನ್ನುವುದಿದೆ. ಸೇವೆಯೇ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಈ ಅನಾಥಾಲಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಆ

ಅನಾಥಾಲಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸೇವೆಮಾಡುವ ಬದಲು, ಅಲ್ಲರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ; ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕಂಥವು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಬದಲು, ಕೆಟ್ಟಸ್ವಭಾವಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳ ನೀತಿ ಜಾತಿ ಮತ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ರೂಢಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಿಂದೂ ಅನಾಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 98ರಷ್ಟು ಹುಡುಗರು ಒಂದೇ ಕೋಮಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಏನು ಸ್ವಾಮಿ, ಅನ್ಯಾಯ? ಈ ಕಡೆ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳ ಪೂರ್ತಿ ಖರ್ಚನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜಭಾತುಕ ಕೆಲಸದಕಡೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅವರ ನೇರವಾದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಿ. ಅವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ! ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಆ ಅನಾಥಾಲಯಗಳ ನಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಶ್ರೀವರ್ಣಾಕಂಠಿಯವರು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತಮವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅನಾಥಾಲಯ ಇರಲಿ ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯಗುಣಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು, ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ನಾವು ಅನಾಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಗಂಜಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳನ್ನು ಯಾರು ನಡೆಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈನಿಂದ ಹಣಹಾಕಿ ನಡೆಸಬೇಕು. ಹಾಗೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದರೆ ಗಂಜಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 35 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವಾಗ ಬರೀ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲೇ ಅನಾಥಾಲಯ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಕ್ರಮ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೋಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ.—ನೀವು 10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. 100 ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈ ತರಹ ಸಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, 25 ಅನಾಥರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಕುವುದು ಮೇಲು. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸರಕಾರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದರೆ, ಈಗ ಆಗುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ನಿರ್ಣಾಮವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅದು ಮಾರ್ಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈಗಿನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳ ಮೇಲೆ ನೇರವಾದ ವಿಚಾರಣೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಶಾರಾ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್ ವರದಿ ಇಲ್ಲ. ಡಿ. ಇ. ಒ. ವರದಿ ಇಲ್ಲ, ಯಾವ ಅಫೀಸರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇಲ್ಲ. ಈ ಅನಾಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಮುಜೂರಾತಿ ದೊರಕುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇವೆ.

Education for charitable purposes, for promotion of educationally backward classes in Bombay Karnatak area ಎಂದು ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ 316 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ತಾವು ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಜನಾಂಗ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ? ಈ ಖರ್ಚು ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ನಾನೂ ಬಹಳ ಯೋಚನೆಮಾಡಿದೆ! ಈ ವರ್ಷವಿಲ್ಲ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ರೇನೋ ಆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ರೇನೋ ಎಂದು ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ; ಇದನ್ನು ಸಮನ್ವಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಒಂದೇ ವಿಧಾನವನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ 8 ವರ್ಷವಾಯಿತು; 9ನೇ ವರ್ಷ ಬಂದಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ)

ಈ ವರ್ಷಕೂಡೆ ಮಾಡದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಶೋಚನೀಯ. ಈ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿವೇನು ? ತಾವೇ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ. ಹಿಂದುಳಿದ ಭಾಗಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಅವರಿಗೂ ಬೇಕಾದಂಥ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಇಂಥ ಭಿನ್ನಭೇದ ಭಾವವನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ನೀತಿಗೆ ಅದು ವಿರೋಧ, ಎಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

[SMT. B. L. SUBBAMMA (CHAIRMAN) in the Chair].

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—Subject to correction, ಇದು ನೊಮ್ಮಾಡಿಕೆ ಚೈಬ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲತ್ತು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೋದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಾವು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ.—ನೊಮ್ಮಾಡಿಕೆ ಚೈಬ್‌ನ ಹಾಗೂ ಸೆಮಿ-ನೊಮ್ಮಾಡಿಕೆ ಚೈಬ್‌ನ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಸಂಚಾರಿ ಜನಗಳಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ತಾವು ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು ?

Sri S. R. KANTHI.—I will just look into it and tell you.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ.—ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೇಡೆಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಎಂದು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಂತೂ ಇದನ್ನು ಎಸ್. ರಣಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ತಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯಗಳಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯಧನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲವೇ ಹಾಸ್ಟಲ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಸಹಾಯಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರ್ಯಾಷನ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದು ನೂಕ. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮೈಸಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿಗಳೆಂದು ಕರೆದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಟೌನ್‌ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಗೌರವವನ್ನು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾಡಿದಂತಹ ಅಭ್ಯವಸ್ಥೆ ತೀರ ಅವಹೇಳನವಾದಂತಹುದು, ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ವಿಷಾದವಾಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವಂತಹ ಇಂತಹ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಚಾರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನತೆಗೆ ತುಂಬಾ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದಂತಹ ಪ್ರಸಂಗವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಕೂಡ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಇನ್ನು ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಈ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳು ಹಿಂದಿ ನಿಂದಲೂ ಇವೆ. ತಾವು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಾನು ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಹಿತವಲ್ಲ. ಈಗ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಎನ್ನೇನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯವರು ಯಾವುದಾದರೂ ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರಾಂತದವರ ಭಾಷೆಯನ್ನೇನಾದರೂ ಕಲಿಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರು

ವರೆಗೆ ಜನರು ಕಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಹೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತಲ್ಲ. ಇಂಟರ್ ಸ್ಕೇಟು ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 15 ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಬಾಸಗೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಚೆಕ್ ಕರ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ಲಿನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದ ನಿಲುವು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸನಬದ್ಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂರಕ್ಷಣಾಪದ ಅವಕಾಶಗಳು ಇರಬೇಕು 'ಈ ಕ್ಯಾಲಿಟಿ ಫಾರ್ ಒನ್ ಅಂಡ್ ಆರ್' ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ 45 ನಂಬರು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಕುಟುಂಬವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ 60 ನಂಬರುಗಳಷ್ಟು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತೀರ ಬಡವನಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಒದಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಡಿಸ್‌ಕ್ರಿಪ್ಷನ್ ಇರಬೇಡವೇ? ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಸಗೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿರುವ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಧನ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲೈಸು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ನಡೆಸಿ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಬಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಂದ ಹಣದ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚಾಗಲಾರದವರು ಕೂಡ ಬಹಳ ಸಂಕಟಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 'It is a scandalous black marketing in Education...' ಎಂದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇರುವವರು ಹೇಗಾದರೂ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರುಗಳು ಮುಂದೆ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳೋ ಅಥವಾ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿಯೋ ಆಗಿ ಮುಂದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಡಿಸ್‌ಕ್ರಿಮಿನೇಷನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಬಹಳ ಕೆಡಕಾಗುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಸರಿಪಡಿಸಲೇಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದನೆ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಇತ್ತು. ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸದೇ ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ಎರಪ್ಪ.—ನ್ಯಾಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಬಹುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶವೂ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿರುವ ಡಿವ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಡಿವ್ಯಾಂಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ಪಡೆದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಬಹಳ ಆಗತ್ಯ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಇರಾಖೆಯು ತುಂಬಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ರಸ್ಟರ್ ಬೆಂಚಿಟ್ ಸ್ಕೀಂ, ಮಿಡ್ ಡೇ ಸ್ಕೀಂ, ಇತ್ಯಾದಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾದರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಸೆಂಕಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಪೌಂಡ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸ್ಕೀಂ ಎಂದು ತಂದು ಅದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ರೋಷ ದೋಷಗಳಿರಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅದೇ

(ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪ)

ಅರಂಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಈಡೇರಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡುವುದೇನೋ ಸರಿಯಾದುದು. ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಾಗಿ ಬಂದ ನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಬರೀ ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಕಾರ್ಯತಃ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗೇನೋ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಹೌಸ್ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ವಸತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಈಗಿರುವ ಸೆಂಟರ್ ಜೈಲನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಒಪ್ಪಿದೆ ಎಂದೂ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸರ್ಕಾರ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಾಗ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟಂಟಿಫಿಕೆ ರಿಸರ್ಚ್ ಫೋಸ್ಟ್ ಗ್ರ್ಯಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸ್ಕೈಯನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲ್ಯಾಬರೇಟರಿಸ್ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೋ-ಆರ್ದಿನೇಟ್ ಮಾಡಿ ರಿಸರ್ಚ್ ವರ್ಕ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಗ್ರ್ಯಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಕೀಮಿಷನ್ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರದ ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಿಶು ಬೆಳೆದವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಶಿಶುವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಚೌಕಾಶಿ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳೆದು ಪ್ರಗತಿಗೋಸ್ಕರ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡರವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ನೀಟು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮದು ತೀವ್ರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾರೇಜ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿಧ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅನೇಕ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಟು ಕೊಟ್ಟು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

Sri G. V. GOWDA.—Is not the Hon'ble Member defending only the Government's policy ?

Sri GANJI VEERAPPA.—It is my opinion.

Sri G. V. GOWDA.—The students with 45 per cent marks would get seats in Private Colleges if they pay the capitation fee of Rs. 5,000, whereas in Government Colleges, students have scored 60 per cent marks cannot get seats. Would it not amount to discrimination ? If the standard is maintained, we can agree.

Sri S. R. KANTHI.—I must say that the Hon'ble Member, Sri G. V. Gowda is under a wrong impression.

Sri G. V. GOWDA.—Definitely not !

Sri S. R. KANTHI.—You cannot challenge an Education Minister, who knows about it. All the Capitation Colleges have now agreed to take one representative on the Committee of Selection. All the applications which come to the Selection Board will be arranged in the order of merit, and nobody who procures 45 per cent of marks would be given preference over a person who has

secured 60 per cent of the Marks. Perhaps, the Hon'ble Member does not know. Unfortunately, this Capitation Fee has come in. We have to make the best of the bad stage. We have to reduce the Capitation Fee bit by bit and stage by stage.

Sri H. R. KESHAHA MURTHY.—Why can't you find out some alternative financing agency?

Sri S. R. KANTHI.—It should be either the State Government or the Central Government. What is the use of talking all this when we are not in a position to take all the Colleges under Government? I have written to the Central Government that the Mysore Government is willing to take over the Colleges provided the Central Government gives financial aid to Mysore Government.

ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪ.—ಸ್ವಪ್ನವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ರೀತಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಂಥ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ? ನಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನಾವೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲ ಅವರು 30-40 ರೂಪಾಯಿ ಫೀಜು ತಿಂಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it the opinion of Sri Ganji Veerappa that people have to purchase the seats in Technical Colleges?

ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಲಿ. ಆದರೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಮೆಂಟೇನ್ ಮಾಡಿ 45 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಸೀಟ್ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನಿಮಂ ಕ್ಯಾಂಪಿಕ್ಲೇಷನ್ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅದಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸೀಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ? ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹಣ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ!

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೊಲ ಗದ್ದೆ ಮಾರಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ!

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಅವರು ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರೇ ಲಂಚ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

Sri GANJI VEERAPPA.—I respect their difference of opinion. They are entitled to have their opinion. ಈ ಸೌಕರ್ಯ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮೆರಿಟ್ ಪ್ರಕಾರ 70-80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರಕಾರಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 50 ಅಥವಾ 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಅಗಡೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ 68-70 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಬಂದಿದ್ದವರಿಗೆ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಇರುವುದರ ಮೂಲಕ ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ 68 ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜು ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಡ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಅನುಕೂಲತೆಯ ಮೂಲಕ ಇಂದು ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಅಗತ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಎರೋಧ ಮಾಡಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಬೇಕು.

3-30 P.M.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಬಾಸಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಹೀಗೆ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

L.A.

(ಶ್ರೀ ಗಾಂಧಿ ವೀರಪ್ಪ)

ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ೧೫-೨೦ ಅಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೂ ಅವುಗಳು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಹಾಗೆ ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇರೆ ತಾವು ನಿಲ್ಲತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಅವು ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಷನ್‌ನ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾದ ನಂತರವೂ ಅವು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಆ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನಾ ದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೊಂದು ಅಕ್ಷೇಪಣೆಯಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ: ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ನೆರೆ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸುಮಾರು 6-7 ಸಾವಿರ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೆರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೀಟುಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಕೊರತೆಯಿರುವಾಗ ನಾವು ಪರ ರಾಜ್ಯದವರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಎಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ಉಳಿದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನಾ ದರೂ ಮಾಡಿ, ಆಯಾಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೀಟುಗಳು ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ನಾನು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ತೊಂದರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳೆಂದರೆ ಅದು ಆರನೆಯ ಸ್ಕಾಂಡರ್ವರಗಿರತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಂಥವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕದೆ, ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಕಾಂಡರ್ವರ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಿಸರ್ಚ್ ಬ್ಯೂರೂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಬಾಸೆಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾನುಭವಿಗಳೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿರೂ, ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಿ ಈ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

SRI S. R. KANTHI.—In order to cut short the entire thing, I may mention that there is an Educational Research Bureau existing. But what the Hon'ble Member is suggesting is an advisory body attached to it and that is being considered by Government.

ಶ್ರೀ ಗಾಂಧಿ ವೀರಪ್ಪ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು. ನಾನು ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ: ಪ್ರಾಥಮಿಕ ದರ್ಜೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತಜ್ಞರು ಸೇರಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಜಾಣ್ಮೆ ಇರಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರ ಮುಖಾಂತರ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅತಿ ಸಪ್ಪವಾದುದನ್ನು ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಒದತಕ್ಕ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ತಜ್ಞರಾದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೇವಲ ಆರನೇ ದರ್ಜೆವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ದರ್ಜೆಯ ತರಗತಿಗಳಿಗೂ ಈ ಸ್ಕಾಂಡರ್ವರ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು.

ಇನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಆದರ್ಶವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಆದರ್ಶವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಇವುಗಳನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಟ್ಟ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯದೆ ಬಹಳ ಜನರು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತಾಗ 8—9 ಜನರು ಪಾಸಾಗುವುದೆಂದರೇನು ?

ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ವರದಿ ತರಿಸಿ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಉಪಾಯ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಪಾರವಾದ ಹಣವನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ವೇಸ್ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಜನ ಫೇರ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಜವಾಬ್ದಾರರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಮತ್ತು ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇಂಡಿಸ್ಟ್ರಿನ್ ಇದ್ದು ಸ್ಕಾಂಧರ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಸ್ಕಾಂಧರ್‌ನ್ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸದ ಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ನಿನ್ನೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ನಾನು ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾಮನ್ ಸಿಲಬಸ್ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾದ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗಾ ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ತರಹದ ಪುಸ್ತಕ ಬೇರೆ ತರಹದ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಮನ್ ಚೆಕ್ಸ್ ಬುಕ್ಸ್ ಇರಬೇಕು. ಕಾಮನ್ ಸಿಲಬಸ್ ಇರಬೇಕು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಂದೇ ತರಹವಾದ ಸಿಲಬ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿಸುವ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕಾಮನ್ ಸಿಲಬ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ವಿಷನ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಅದವನು ಇಲ್ಲ ಫಸ್ಟ್ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅದವನಿಗೆ ಸಮ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.ಬಿ.ಎ.ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೇಜರ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿ ಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕೋ-ಆರ್ದಿನೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು, ತಾವೂ ಕೂಡ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸಮರಸವಾದ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದಳತ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಕಾಮನ್ ಸಿಲಬ್ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಇದೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೀಡಿಯಂ ಆಫ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಎಲ್ಲಾ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜನರ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಸೈನ್ಸ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದೆ ನನಗೆ ಅವರ ಪರಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡುವ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಬಂತು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂನಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವನಿಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂನಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವನು ಬರೆದಿದ್ದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಮಾತು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೆಯುವುದು ಸುಲಭವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಿ. ಎ. ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಗಿಂತಲೂ ಅಥವಾ ಹಿಂದೀಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಬರೆಯಬಲ್ಲರು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ರೀಜನಲ್ ರ್ಯಾಂಗ್‌ಗೇಜ್ ಇರಬೇಕು, ಮೀಡಿಯಂ ಆಫ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಕನ್ನಡ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾಲಿಸಿ ಡಿಸಿಪನ್ ಆಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಂದು ಕೋ-

(ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವಿರಪ್ಪ)

ಆರ್ಡಿನೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು, ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಎರ್ರಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ಆಫ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹಾಸಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್.ಆರ್. ಕಂಠಿಯವರು ಈ ವಿದ್ಯಾಭಾತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭಾತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು, ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಸೆಂಟರ್ ಇಂದ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದರಾದರೂ ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳು ಈ ಭಾತೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರಿ ನಿಂದನೆಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಭಾತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ 86 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ 18 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಸಾಲದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಂಜಿ ವಿರಪ್ಪನವರು ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಕ್ಟ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದುದು ತೋಚಿಸೀಯ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಮನ್ ಸಿಲಬಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಅದವನು ಇಲ್ಲ ಫಸ್ಟ್ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅದವನಿಗೆ ಸಮ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಏಕರೂಪತೆಯ ಕಾನೂನು ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಲ್ ಫೆ ಫೀಜಿನಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕದೇ ನಷ್ಟ ಹೊಂದ ತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಇವತ್ತು ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯೆ ಸಮಂಜಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಟು ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ 31 ವಾರದಿಂದ 10 ವಾರದ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಮಣಿಪಾಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಸೀಟಿಗೆ 10 ವಾರದ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಇದೆ. ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಮಕ್ಕಳು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದುಸ್ತರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲೆವೆಲ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಷನರಿ 48 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕದೆ, 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಶರಹ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ

ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ನೇಜುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ಡ್ ಮಾಡಿ ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಕಲಯತತ್ತ್ವ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಬೋರ್ಡು ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಉಚಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ತಮ ಕೆಲವು 18 ರಿಂದ 20 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರೊಂದೇನೂ ಮಹತ್ವರವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ 21 ಕೋಟಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವಾಗಲೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಲು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಪ್ರೈಮರಿಶಾಲೆ ಎಂದರೆ ಬಂದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಸರಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಧಾರವಾಡ, ಬೆಳಗಾಂ ಮತ್ತು ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರಕಾರವೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜೀವದಾನಮಾಡಿ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕಡೆ ಇರುವ ನೌಕರರಿಗೆ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬೇರೆ ತರದೋರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ ಸರಕಾರದವರೇ ಅಲ್ಲದೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಧಾರವಾಡಾದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ರಿಪೇರಿ ಸಹ ಇಲ್ಲ. 1956 ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ 9 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಒಂದು ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡವನ್ನೂ ಕೂಡ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡವೂ ಕೂಡ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ರಿಪೇರಿ ವೆಚ್ಚವೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ 22 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಅವರನ್ನೇ ಹಾಕಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಅವರ ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಟೈಪೆಂಡ್ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಪಗಾರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪಗಾರ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಬಳವನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸೇವೆ ದೇವರ ಸೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇವಾಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಶಾಲೆ ಇರುವ ಕಡೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಬರುವ ಸಂಬಳ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು 80 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪಗಾರದಮೇಲೆ ಜೀವನಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪಗಾರ ದಿಂದಲಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಪೆನ್ಷನ್, ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ರಿಲೀಫ್ ವೆಚ್ಚವೇ ವೆಚ್ಚವೆಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾಡನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಜೀವಂತರಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಆದರೂ ಪಗಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಡಳಿತದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಈಗ ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಅಫೀಸ್ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಇದೆ. ಡಿವಿಜನ್ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊಡಿ. ಈಗ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅಫೀಸ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಅಫೀಸಿನಂತೆ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಅಫೀಸೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಅಫೀಸುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಹಣ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್)

ಮಿದ್‌ದೇ ಮಾರ್ಕ್‌ಗಾಗಿ ಕೇರ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ರವೆ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಷ್ಟೇ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ದಿನಸುಗಳೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಚಾಯಿಗೆ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಸುಲಲತವಾಗಿ ನಡೆದು ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಈ ಸಲ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲು ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛನರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವಿಚಾರ. ಈಗ ಕನ್ನಡ ಟೈಪ್ರೈಟರ್ ಬಂದು ಉಪಯೋಗವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಔರಾ ಕಛೇರಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸುಗಳಿಗೆ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಕನ್ನಡ ಟೈಪ್ರೈಟರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದೃತಾತ್ಮಕ ವಾಗಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯ ಗೌಡ (ರಾಮನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಾಜದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಅವಕಾಶ ವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವರೀತಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ನಿಸ್ಸಹರಾಗ ಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಸತ್ಯವಂತರಾಗಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವವ ರಾಗಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಈಗಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯೆ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾವ ದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ಭಯ, ಭೀತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಯೋಗ್ಯರಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಈಗ ಬರಾತ್ತಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಆ ಒಂದು ಅರ್ಭಟವಿರುವಾಗ ಯಾವರೀತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅವರ ಒಂದು ನಿಷ್ಠೆ, ಯೋಗ್ಯತೆ, ಸ್ಥಾನಮಾನ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಆರಿಸುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಅದೊಂದು ರೀತಿ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾದರೂ ಹರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಮಟ್ಟ, ನೀತಿ ಮುಂತಾದುವು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಕುದುರದಿದ್ದರೆ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

4-00 P.M.

‘ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಲಿತದ್ದು ನೂರು ವರ್ಷದವರೆಗೆ’ ಎಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಡೆ ಇದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಗೊಡವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವರನ್ನು ಮುಂದೆ ಸತ್ತ್ವಜಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರ ಪೇತು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಆರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ದಕ್ಷತೆ, ಯೋಗ್ಯತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಮುಂದಿನ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಸಂಕಟದಿಂದ, ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಆರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಇರಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಆರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಾಧನೆ, ತರಪೇತಿ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಹಿಂಜರಿಯಬಾರದು. ನಾವು ಇತರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೆ ಬಹು ಕಣವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೋಲತಾ ಮಾಡಿದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೋಲತಾ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ನಾವು ತೋರಿಸದೆ ಸರಿಯಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಕ್ಕಳ ನೀತಿ ಬೋಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ನೀತಿಬೋಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಾತ್ತಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಭಾವಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ, ಸತ್ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ಪ್ರಜಾ ಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸರ್ಕಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ವಯಸ್ಕರಾದವರು ಕೂಡ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಭರತಖಂಡದ ಸಮಸ್ತ ಮೂಲ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಯಸ್ಕರಾದ ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ಗಂಡಸರು ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ, ಐದನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಆರನೆಯ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರತೆ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಫಲಕಾರಿ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಾರದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಯವರು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದು ಸಭೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾಗಿ ಯನ್ನು ಪಡೆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸಕಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ದೊರುಗಳು, ಅದು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು, ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಮೃಜಾಗ್ರತೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತೆಂದೂ ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ತ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳು ತಕ್ಕಷ್ಟು ವಿವರಣೆಗಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ವಿವರಣೆಗಾಗಿವೆ. ಮೂರನೆ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎರಡರಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಬಾಲಕಿಯರ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಾಲಕಿಯರು ಬಾಲಕರ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ವುಧಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಮನಗಂದಂಥ, ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ ವಿವರಣೆಗಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನನಗಾದರೂ ಅತ್ಯಂತ ಶೇದವನ್ನೂ, ವಿಷಾದವನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನೊಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರೊಳಗೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇರಳದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಕ್ರಮ ಸ್ತುತ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ನೂಟಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ, ಬಿಸಿಲು, ಮತ್ತು ಮಳೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗತಕ್ಕಷ್ಟುರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಅವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಆ ತರಹ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ)

ನಿರ್ವಿವರತತ್ವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಹಿಂದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಎಂದರೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು, ಕುರ್ಚಿ, ಮೇಜು, ಮುಂತಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದೆ. ಇವತ್ತು ಕೂಡ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ವರ್ವರಡನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸೆಲ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಕಲ್ಲುಗಳು ಕಿತ್ತು ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಸೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ, ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊನೆಗೆ ಬೆಂಚು ಮೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಚಾಪೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ವರ್ವರಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಭೂಪಟಗಳಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಮತ್ತು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಭೂಪಟಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಭೂಗೋಳ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗಾದರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನೆನ್ನು ಸಾಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀತಿಬೋಧಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯತೀಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI SANJEEVANATH AIKALA.—Mr. Speaker, Sir, all of us know that all is not well in the Education front. There exists a bundle of muddle and confusion everywhere. There is confusion in the demarcation of duties to be discharged by various executive heads; confusion in implementing various schemes and projects. We are spending heavily to achieve perfection in the field of education and every year our expenditure is growing. But instead of making any progress in this field of perfection, we are making retrogression; our progress is going backward and not forward. I wish to refer to some facts because the time allotted to me is limited.

Let me first refer to maintenance grant to be given to the aided schools of South Canara. Prior to 1956 according to the Madras Government Grant-in-Aid Code Rules, 15 per cent of teachers grant was given to the aided schools for various expenditure they were incurring. Unfortunately after integration despite several requests, representations and recommendations by various bodies, this Government did not formulate any Grant-in-Aid Code for the aided schools in South Canara. Consequently, many of the private managed elementary schools in my district are put to great hardship and difficulty. It may not be surprising if within another one or two years these private schools are closed. In my district these private schools are doing good work in the field of primary education and if legitimate maintenance grant is not given to them, I think in a short time, they will have to close their schools.

Many of the private schools are now on the verge of closing and they have determined to close the schools.

Sri S. R. KANTHI.—May I inform the Hon'ble Member that in South Canara they get 100 per cent teaching grant whereas in other areas the grant differs from place to place ; it is between 75 and 80 per cent.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—Teaching grant goes to the teaching staff and maintenance grant goes to the maintenance expenditure of the schools, like furniture, building, teaching equipment, contingency expenditure.

Sri S. R. KANTHI.—Yours is better.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—My contention is at least bring in Grant-in-Aid Code so that the managements will know their position.

Now I will come to another peculiar situation. There are what are known as pre-vocational teachers. They are not fullfledged teachers in the schools. Formerly they were given a salary of Rs. 40 plus 30. After 1-3-1960 the Government sanctioned a pay scale of on y 25 plus 30. I do not know why this difference of Rs. 15. in the total emoluments. Thus injustice was inflicted upon those pre-vocational staff members. Their number is considerably small and they are to be treated as full-fledged teachers in the respective subjects. Yet a difference is made and they are denied the basic justice of getting a pay equivalent to those who are doing similar work or having similar qualification. This difference is existing in my district and I wish that the department removes this anomaly early.

I would now like to refer to other points referred to by other members. In certain Government high schools and private schools there are some teachers who by their own effort have passed higher examinations. For such teachers in Government schools advance increments are given whereas it is denied to these teachers. I wish the Education Minister looks into this thing and sanction the benefits to these teachers also.

I would now like to refer to tutorial schools and institutions which are existing in large numbers especially in old Mysore. These institutions are playing havoc in the scholastic careers of students. In most of the schools, especially in High schools and Colleges, teachers and professors are in the habit of insisting students studying in their schools or Colleges to attend these tutorial institutions for tuition. I am told that many teachers approach the parents of the students and persuade them to send their children to these tutorials for private tuitions. Supposing a parent refuses to send his children, the teachers somehow see that the particular boys fail in the examinations. For students who attend to the tutorials, they are awarded good marks and are enabled

(SRI SANJEEVANATH AIKALA)

to pass in the examinations. Such a situation is prevailing in most of the high schools and Colleges. This has caused in lowering the standard of education. I wish the Education Department bans such private tutorial schools or private tuitions by teachers or professors. I know many of the teachers and professors spend more time in giving tuition than what they actually spend in their respective schools or colleges.

Smt. MURARI KAMALA SRIRAMULU (Hospet).—(In Telugu)

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಸಿರಾ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 1965—66ನೇ ಮಾರ್ಚ್ 31 ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗೆ 26 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ವಿದ್ಯಾಪಾತೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು ಈ ವಿದ್ಯಾಪಾತೆಯವರು ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈ ವಿದ್ಯಾಪಾತೆ ಈ ದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ನನಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರು ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 450 ಮೈಲಿ ಉದ್ದದ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಸ್ತೆಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ, ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಡಿಸ್‌ಕ್ರಿಮಿನೇಷನ್ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಒಂದು ಉಪಾರವನ್ನು ತೆಗೆದರು. ವಿದ್ಯಾ ಪಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಪಾತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ಸುಮಾರು 25 ಕೋಟಿ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಡಿವಿಜನ್ನಿಗೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಒಂದೇ ಡಿವಿಜನ್ನಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು. ನಿಮಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಎಸ್ಸಿಮೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಡಿವಿಜನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು? 75 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ನಿಗೋಸ್ಕರ, ಹೊಸ ಬಿಲ್ಡಿಂಗೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಡೀಟೇಲ್ಡ್ ಎಸ್ಸಿಮೇಟ್ ಅಫ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಅನ್ನುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಜು 240—24, ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ—1965—66ರ ವರ್ಷದ ಎಸ್ಸಿಮೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ :

				In Lakhs of Rupees.
Yadgir Division	...	Government High School, Yadgir.		1,25,000
		Government Girls' High School, Bidar.		1,25,000
Gulbarga Division	...	Government High School, Shahapur.		1,49,000
		Government High School, Aland.		2,00,000
		Government Girls' High School, Raichur.		1,00,000

In Laksh
of Rupees.

Koppal Division	...	Construction of High School at Sindhnoor :	2,35,000
		Government High School at Deodurga.	1,40,000
		Government High School at Yelburga :	1,33,000
		Government High School, Afzalpur.	1,90,000
		Government High School, Chincholi.	1,38,000

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.— ಅದು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಸಾಂಕ್ಷನ್, ಅದು ಬರ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರವೂ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ಏನೇ ಇರಲಿ. ಈ ರಾಜ್ಯ ಎರಡಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸಬ್ ಸ್ಟಾನಿಯೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೇ ಸಾಕು. ಈ ರಾಜ್ಯ ಎರಡು ತುಂಡು ಆಗಲೇ ಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಾಗಲಿ, ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಾಗಲಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಿಂದಾಗಲಿ, ಈ ರಾಜ್ಯದ ವಿಳಗೇಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕರ್ಯಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೇ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಸ್ಕಿಮೋಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ 75 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.— ಇದು ಫೈನಲ್ ಬರ್ಟ್ ಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ. ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಸ್ಟೇಜುಗಳಿವೆ ಎಂದು ; ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ಫೈನಲ್ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿದೆ. ತಾವು ಡಿಪ್ಲಿಮೇನೇಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂತ ಹೇಳಿ.....

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ (ರೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಯಾವುದು ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಕನ್‌ಫ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಕೆಲಸವಾಗುವರೆಗೂ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಸ್ಕಾರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ; ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಫೈನಲ್ ಬರ್ಟ್ ಕೊಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕ್ಲೈಮ್ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಫೈನಲ್ ಬರ್ಟ್ ತಡವಾಗುತ್ತದೆ, ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಮಾಡಿದೆ, ಫೈನಲ್ ಬರ್ಟ್ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ. ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒದಗಿದ್ದಾರೆ. 3-4 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಿರುವುದಕ್ಕೆ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪೋಸ್ಟೆಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಯೆ ಫುಟ್‌ನೋಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. : Works not taken up during 1964-65 are to be started with the concurrence of Finance Department. ಬಲ್ಟಿಂಗ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಮುಗಿಯುವ ತನಕ, ಫೈನಲ್ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ತನಕ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ರಿವೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ; ಹೋದ ವರ್ಷವೂ ಇತ್ತು ; ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ದೊಳಗೆ ಫೈನಲ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಲಂಪ್‌ಸಮ್ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1963-64ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈ ಸಲ 1964-65ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ, ಏನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಾವು ಒಂದು ಉದ್ದನೆ ಪಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಆ ಸ್ಟಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶದಿಂದ ಕೊಡಿದೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರವೇ ಹೊಸ, ಹಳೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಡಿಪ್ಲಿಮೇನೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ.

SH VEERENDRA PATIL.—You ask the Government as to how much we are spending in old Mysore and how much in new Mysore. We are prepared to give information.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲೇರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು, ಶ್ರೀ ಕಂಠಿಯವರು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವೊಂದು ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಪಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ; ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಏಕೆ ಎರಡಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಬ್‌ಸ್ಟಾನ್ಸಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿ ಗ್ರಹಿಸುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮನವಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಬಂದಾಗ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೀರ. ಈ ರಾಜ್ಯ ಏಕೆ ಎರಡಾಗಬೇಕು, ಈ ದೊಡ್ಡ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರನ್ನು ಏಕೆ ಎರಡು ಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿವೆ. ತಾವು ಮೊನ್ನೆ ಹೊರ ರಾಜ್ಯ ನಮಗೆ ಕೊಸದಾಗಿ ಬಿರಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದಹಾಗೆ, ನಮಗೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ; ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿರಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—The member has said one crore and odd. What are the items? Let us not get confused; I do not know whether the member is confused.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Please see page 242, item: Conversion of the existing high schools into multipurpose high schools, Scheme 640.

Government High School at Raichur (Science and Technical)
1,23,800.

Government High School at Gulbarga (Science and Technical)
1,43,000.

ಇದನ್ನು ರೆಕೃಹಾಕಿದರೆ ಸುಮಾರು 60 ಲಕ್ಷವಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲು ಬಿಲ್ಡಿಂಗುಗಳ ಕನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮತ್ತು ಕನ್‌ವರ್ಷನ್‌ಗೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಾಗಿದೆ. This way and that way; I am not accurate. ಗ್ಲಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ದರೂ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಕಂಟ್ರಿಬೂಶನ್ ಕೇಳುತ್ತಿರಿ. ಇದು ನ್ಯಾಯವೆ ನಿಮಗೆ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri S. R. KANTHI.—I do not come from Hyderabad Karnatak; come from Bombay Karnatak.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—These are motivated by politics; you have got political intention and you want to retain your power and you want to perpetuate it by these acts. ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಸ್ವಿಗ್ನ ಹಚ್ಚಿರುತ್ತಾರೆ—ಇಲ್ಲ ಪೋಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಸ್ವಿಗ್ನ, ಅದವ ಕಮ್ಯುನರ್ ಸ್ವಿಗ್ನ—something like that.

ಸ್ವಾಮೀ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ನೀವು ಹೇಳುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಇರಾಜೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ? ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅದೇನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅದೇನು ಸೂತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಗೌರವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಅವರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವವರೇ ಕಾರಣ. ಅದಕ್ಕೇ ಎಸ್. ಎನ್. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಎಂದರೆ ಎಸ್. ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವವರು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಸ್. ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ಎಸ್. ಎಂದರೆ ಇತರರು ಯಾರಾದರೂ

ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ 'ನೋ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ಹೀಗೆ ಇವರ ಅಡಳಿತವಲ್ಲ. ಎಪ್ಪತ್ತು ನೋ 'ಎನ್ನುವಂತಹ 'ಎಪ್ಪತ್ತು. ಎನ್. ಏನ್. ಎನ್. ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—I am giving ten minutes to everybody. Sri Muckannappa may take 5 minutes more and finish.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಂಜಿ ಎರಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕಂಪಲರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಟ್ರೇನಿಂಗಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಒಂದು ಸಲ 700 ಜನರಿಂದ 800 ಜನರನ್ನು ಟ್ರೇನಿಂಗಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತಾವು ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಅದರಂತೆ ನಂಬರ್ ಆಫ್ ಕ್ವಾಂಟಿಟಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾದವು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಂತೆ ಕ್ವಾಂಟಿಟಿ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇನ್ನೂ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ ಎಳು ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕನ್ನಡನಾಡು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗೇ, ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾವು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ತರತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಸರಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅಂತಹುವುದೇನೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಪ್ರೈಮರಿನಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಿವು? ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಲ್ಲದೆ ಆಪ್‌ಗ್ರೇಡ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿವು ಎನ್ನುವ ರೀತ್ಯವನ್ನೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಸಪ್ಪನವರು ಮಾನ್ಯ ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅವರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿನ ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ಅವೊತ್ತಿನ ದಿನ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು ಎಂದು ಮತ್ತು ನೂರು ಜನ ಹುಡುಗರು ಇರಬೇಕಾದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರೇಳು ಜನ ಹುಡುಗರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಎಜುಕೇಷನರ್ ಅಧಿಸರರ ಲಲ್ಲವೇ? ಇನ್‌ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳಿರಲಲ್ಲವೇ? ಅವರ ಮೇಲೆ ಇದುವರೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಮೇಲ್ಮನವ್ಯವಕಾರ ನಡೆದಿದೆ? ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಧ್ಯಾ ಶಾಖೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ? ಇಲ್ಲವೇ ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಏನೋ ಇದನ್ನು ಇರಾಖೆಯವರು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ನಾನು ಅವರೊಡನೆ ಪರ್ಸನಲ್ ಆಗಿ ಡ್ವೇಷವನ್ನೇನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನನಗಾದರೋ ನಿಮ್ಮ ಏನ್. ಎನ್. ಎನ್. ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಇರಾಖೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೃತಿಯೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವೂ ಈ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹತ್ತೊಳು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ ಆ ನಂತರ ಯಾವ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ಟೇಟುಮೆಂಟುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿರೇ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನೇಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದಂತೆ 1112 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದರ ರಸ್ತೆದರೂ ಸರಿಯಾದ ಎಕ್ಸಿಪ್‌ಮೆಂಟು ಇದೆಯೇ, ರಸ್ತೆಬೋರ್ಡು ಇದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ? ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್‌ವಿಡ್‌ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳು ಶೇಕಡಾ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದರೂ ಅವರೂ ಪಡೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದು ಮುಂದೆ ಅವರು ಚಿಕ್ಕಕರ್ ಕಾರ್ಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗು ಕಾರ್ಲೇಜಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಪ್ತು ನಂಬರು ಬಂದಿರಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಅವರಿಂದ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅದರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲರುವ ಎಷ್ಟೋ ಐಸರ್ಗಿ ಕಾರ್ಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ 2000 ದಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ದುಕ್ಕಳ್ಳಿಪ್ಪ)

3000 ದವರೆಗೆ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ಎಂದು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಚಾಗರಾರವರೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವೂ ಅದೇನಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಲೆಜುಗಳಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾರ್ಲೆಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಹೋಗಿ ಇದು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಡ್ಡಿಪಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್‌ನ್ನು ತಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಈಗ ಕಾರ್ಲೆಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಹೇಗೆತಾನೇ ಓದಿ ಪಾಸುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವೇನೋ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಏನು ಅವರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾರ್ಲೆಜುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕಾರ್ಲೆಜುಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಪಟ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಈ ಸಾರಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಲೆಂಡರುಷುವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗದೇ ಹೋದರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹದ ಇನ್‌ಫ್ರುಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್‌ಗಳಿಗೆ ಆಗಿರಬೇಕಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾವು ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಲು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾದ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇದೆಯೇ? ರ್ಯಾಬೋಲೆರಿಯ ಗಳವೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯೇ ಇದೆಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪವ್ಯಾಯುರುಗಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ತೀವ್ರವಾದ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಇದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಕುಂಬಾರರಿಗೆ ವರ್ಷ, ದೊಡ್ಡಗೆ ನಿಮಿಷ 'ಎನ್ನುವಂತೆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಕುಂಬಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಯಾರೋ ಬಂದು ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಒಡೆದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯು ನೀತಿಯಾಗಿವೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟು ಅದರ ಕ್ಯಾಲಿಬರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಫ್ರೂವ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಕ್ಯಾಲಿಬರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಫ್ರೂವ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರೇ ಕೂಡತು ಕ್ಯಾಲಿಬರಿಯಲ್ಲೇನೂ ಇಂಫ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಗುರೈದ್ದು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಗೌರವ ಬಂತು. ಇರಿಗೇಷನ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರರು ಆಗಿದ್ದವರನ್ನು ಈ ಅಡ್ಡಿಪನ್ ಚಾರ್ಜಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದವರು ಯಾರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಂತಹ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎಂದು ಇದ್ದವರನ್ನು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಪೊಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಪೈಪರ್ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವೇನು ಹೇಳಬೇಕು? ನೀವು ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನೀವು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ದಾರಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ? ಅಡ್ಡ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೇ ಪ್ರಮೋಷನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಷಯದರ್ಶಿಗಳೇ ಕಮ್ಯೂನಲ್ ಸ್ಪಿಗ್ನ ಇಷ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರೇನು ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೋ ಅದರ ವೇಲೆ ನೇಮಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಲಬಿಮೇಟು ಎಜುಕೇಷನ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನನಗೆ ಇಂತಹ ವರ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಬಲಗಡೆಯಿಂದ ಹೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರ ಮನಸ್ಸು ಆ ಕಲ್ಲು ದೇವರಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇರಬಾರದು. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಬಾಣಂತಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕಷ್ಟವೇನು.....

MR. SPEAKER.—The Hon'ble member throughout his speech went on criticising. Such criticisms should not be levelled against anybody.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—If the Government wish to be impartial this communalism should go. But the Government is not prepared, to own it. Who is responsible for this? I am not responsible. The Hon'ble Speaker is not responsible. The Education Minister is not responsible. Then who is responsible for such blunder committed? I am not making any personal allegations against anybody, Sir.

I am not making any personal allegation.

ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಬಾಣಂತಿಯು ಕಂಕುಳ್ಳ ಕೂನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅರೆದಾಡಿವರೂ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲೆಕ್ಕರಸ್ಸು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಚೆರಾಪಿಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇಂಥ ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲರೆಯರ ಮೋಟಿವ್ ಇದೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಯಾರು ಬೇಕೋ ಅವರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇಂಥ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಹಣ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರ ಫಲ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅವಧಿಗಿಂತ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಸಾರೆ ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್ (ಮಂಗಳೂರು-1).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಮೊದಲು ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾ ಬಾತೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಂಡಿತವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿಳೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮುಖಾಂತರ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಒಳೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದ್ದದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಟ್ರಿಪ್ಲರ್ ಬೆಂಚಿಟ್ ದೊರೆಯುವುದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಹಣ ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸೈನಿಕ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸ್ಕಾಂಡರ್ಡ್‌ಗೆ ಪಿ. ಯೂ. ಸಿ. ಸ್ಕಾಂಡರ್ಡ್ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು ಹಾಫ್ ಇನ್ ಹ್ಯೂಮನ್ ಆಂಡ್ ಹಾಫ್ ಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರಸ್ ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಆರೀತಿ ಇದು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಟೀಕೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೇ ಸ್ಕಾಂಡರ್ಡ್‌ಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಇಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದುವಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸ್ಕಾಂಡರ್ಡ್‌ಗೆ ಮಾತ್ರ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಇರುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 210 ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಮಂಜೂರಾಗಿತ್ತು 500 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ಅನೇಕ ವಿದಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಬಾರದು ಎಂದು 2,400ರೂ. ಒಳಗೆ ವರವಾನ ಇರತಕ್ಕ ಹೆತ್ತವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫೀ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ನೂರರಿಗೂ ಹತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಫೀಜ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಹೈಸ್ಕೂಲು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್)

ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅನುಕೂಲತೆಯ ವಿರ್ಪಾಡು ಎತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಈ ಸಲಹೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಸಿಕ್ಕಬಾರದೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಗತಿಪರ ಹೆಜ್ಜೆ ಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಇಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವು ಮೀಡಿಯಂ ಆಫ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜನ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾಡುವ ಸಲಹೆಯುಲ್ಲ ಕನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಸಚಿವರನ್ನು ಇಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಿಕ್ಕ ಸಚಿವರ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಲ್ಲ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರಿಗೆ ಎಂಪ್ಲಾಯಮೆಂಟ್ ಪೊಟೆನ್ಶಿಯಲ್ ಇದೆಯೇ? ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂಥವರು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆಯೇ? ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಹಲವರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇಂದು ಎಜುಕೇಶನ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸವಲತ್ತು ಲಭಿಸಿತ್ತೆ ಆಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಡಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸವಲತ್ತು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಹತ್ತವರೆ ವಿದ್ಯೆಯ ಗಂಭೀರವಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರು ಇಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚವು ವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯತಕ್ಕ ಸಾಲಭ್ಯ ಇದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿತು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಾಯಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಶೇಕಡ 60-70 ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಗಮನಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಆಗತ್ಯ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ಜೊತೆಗೆ ವೆಚ್ಚದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಕಾಯಿಪಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಒಂದು ಪಂಪ್‌ಹೌಸ್ ಕೊಡುವುದು ಆರೋಗ್ಯ ನೆಯಿಲ್ಲದೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯಗತವಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಪಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಪಹಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಆಗತ್ಯ. ಪಂಪ್‌ಹೌಸ್ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀರು ಒದಗಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಪಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನುಕೂಲತೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮಕ್ಕಳ ಹತ್ತವರ ಸಮಿತಿಯವರು ಇದರ ಜವಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹೆತ್ತವರ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡು ತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಉಪಾಸಾರ್ಯವಾಗಿ ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು.

5-00 P.M.

ಇನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕೆಲವೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರ ತಕ್ಕದ್ದು ಆಗತಕ್ಕವಾಗಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕಾಗಲಿ

ಒಂದು ಲಂಕ ರಾನ್‌ಗೈಜ್ ಇರಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಾವೆಂದು ರೇನ್ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ನಿಂದಲೇ ಹಿಂದೆಯನ್ನು ಎಕೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು! ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹಿಂದಿ ಪಾಡ ಹೇಳತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಪಾರ್ಟ್ ಟೈಂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು 25 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ನಡೆಯತಕ್ಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾನ್‌ಗೈಜ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಪಾಸ್‌ಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ 100ಕ್ಕೆ 30 ನಂಬರುಗಳಾದರೂ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 35 ನಂಬರುಗಳು ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಇದು ಯಾವ ಧೋರಣೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ವನ್ನಾಗಲಿ, ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವರು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮರನಾಡು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮನವಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಪರವಾಗಿಯೂ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ತಾವಾಗೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರದವ ರಿಂದ ಯಾವ ವಿವರವೂ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಇಂದೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅವರು ಯಾವ ವಿವರವೂ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ಮನವಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರೇ ಪ್ರತ್ಯಥಮ ಎಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್, ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್, ಅನೇಕ ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ಇರು ತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅಲಿ ರಿಸರ್ಚ್‌ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗ್ರಾಜ್‌ಮೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಿಸೆನ್ಸಿಯರ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಾಗಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದು ಫೆಡರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಾಗಬಹುದು. ಇನ್ನು ಇದರ ಕಟ್ಟಡಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದವರ ಎಲ್ಲಾ ಧೈರ್ಯ ದೋರಣೆ ಗಳಿಗೂ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಸಹಾ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾರು ದೇವರು ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್.—ನಾನು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ—ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ, ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಗತಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಂತಾಗುವುದು.

ಇನ್ನು ಈ ದಿವಸ aided ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ನಿವೃತ್ತಿ ಅವಧಿ 58 ರಿಂದ 60 ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಅವಧಿ 55 ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ. ಉತ್ಸಾಹ ಶಾಲೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಮೈಟಿ ಬಲವಿರತಕ್ಕ ಪರಿಗೆ ಇನ್ನೂ 2-3 ವರ್ಷ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲ.....

Sri B. D. JATTI.—What do you say for new entrants who are to enter into service? Are you going to bar new people coming in? Are you opposed to young blood?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್.—ಈಗ 40 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಹು 25 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೊಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಬರ್ಹ್ ಜಾನ್ಸಿಯಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ದೇಹವು ತೃಣವಿರತಕ್ಕ ಹಾಗೂ ಉತ್ಸಾಹ ಶಾಲೆಗಳಾದರೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸಾಯಿಕ)

ವರ್ಷಕಾಲವಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಂಥ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿವಾಧವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಮ್ಮ ವಿವಾಧ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನಿಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಂಗೇಗೌಡ (ಮಾಗಡಿ).—ಪೂಜ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವಿವಾಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರೀ-ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಮೂಲೆಗೆ ತಳ್ಳಿದರು. ನಾನು 1965 ರು ಅಧಿವೇಶನ ಪ್ರಾರಂಭದ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿರ ತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಟ್ರೇನಿಂಗನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಕ್ಕಳ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ನಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಒಂದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ವಯಸ್ಸಿನ ವಕ್ಕಳನ್ನು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಆ ಮಕ್ಕಳು ದುರಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದು ದುಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಮುಂದಿನ ಭವ್ಯ ಹೊಳೆತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರೀ-ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಇನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಶಾಸ್ತುಕವಾದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೇಮಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಅವರು ವಾತ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹುಡುಗರನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅವರು ನಿಯಮಿತ ಓದಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸದೆ ಕೇವಲ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಯಾವರೀತಿ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಶಾಲಾ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಪಾಠ ಬರಲಿ, ಬಾರದಿರಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಅವರನ್ನು ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನೀಗ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಸುಮಾರು 3 ವರ್ಷಕಾಲ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಟಿಕರಪ್ಪನ್ ಇರಾಬೆಯವರು ಬಂದನಂತರವೇ ಕಳೆದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ 12 ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ದಾಖಲಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಇರಾಬೆಯವರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗನ ಅಡ್ವಿಷನ್ ಆಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಒಂದೊಬ್ಬ ವರ್ಷಕಾಲ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡದೆ ತಮ್ಮ ಸಂಬಳವನ್ನೂ ಕೊಡದಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ

ನಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ದೂರನ್ನೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನೂ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕಳೆದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪೂಜ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಪ್ತನಿಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದನ್ನೂ ಸಹ ನಾನು ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಗೋರ್ಕಲ್ ಮೇರೆ ಮಳೆ ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು, ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 200 ಜನ ಹಂಗಾಮಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಧಾರಣಿಗಾಗಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಿಂಗಳಿಗೆ 50 ಪೈಸಾಗಳನ್ನೂ ಸಾಧಾರಣಿಗಾಗಿ ಬಳಸಿ ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಅಂದರೆ 4-50 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೆ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ಮೆಮೋ ಸಾಧರ್ಮ್ಯಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ವಿವರಗಳು ನಂ. 721-61-62 ತಾ|| 1-12-61 ಎಂಬುದಾಗಿದೆ.

No. 184-Head Master of TBMM is hereby informed to recredit the the amount of Rs. 66.50 ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರ್ಟ್ಲಗೂ ಕೂಡ ಮೆಮೋ ಇಷ್ಯೂ ಮಾಡಿ 13.250 ರೂಪಾಯಿ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ನುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ತಂದರೂ ಕೂಡ ಯಾರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 18.1.1964 ಮೆಮೋ 6-6-64ರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಯೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ: No. 175 APL-Memo. EB-31-3-1964 GSD RDE 31-10-57 dated 5-12-1964ರ ಪ್ರಕಾರ ಮೆಮೋ ಕೊಟ್ಟು 66-50 ರೂಗಳನ್ನು ಟ್ರಿಜರರಿಗೆ ಕಟ್ಟದೆ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ 15-00 ರೂಪಾಯಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ಮೆಮೋ ಮಾಯವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಇದುವರೆಗೂ ಮೆಮೋ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೊಟ್ಟ ಮೆಮೋ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತಿ ಸರ್ಟ್ಲನಿಂದಲೂ ಹಣ ಪಡೆದು ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ರಶೀದಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿರುವ ಅನ್ಯಾಯದ ವಿತಿ ಅಪ್ಪಿಷ್ಕಲ್. ಹೀಗೆಯೇ ಸೆಮಿನಾರ್ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸರ್ಟ್ಲನಿಂದಲೂ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ವಸೂಲುಮಾಡಿ ರಶೀದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ದಾಖಲಾತಿಗಳಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದೇಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೊಂದು ಮೆಮೋ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರಾರದವರು 1957ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಆರೃರನ್ನು ಮಾಗಡಿ ರೇಂಜಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಂ.ಸಿ. ಪಾಸ್ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು 31-3-65ರ ಒಳಗೆ ಕೆಲವು E.B. ಟೆಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿರಬೇಕೆಂದು ತಪ್ಪಿದರೆ ಇಂಕ್ರಿವೆಂಟ್ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು 6-12-64ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಮೋ ಜಾರಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪಕಾಲಾ ವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ದಂತೆಯೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಟ್ರಿನಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಸರ್ಟ್ಲ ಯೋಚಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರ ಗಮನಕ್ಕೂ ತಂದೆವು ಮತ್ತು ಎದ್ಯಾನಿಜರವರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಕೂಡ ತಂದೆವು; ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ಎದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಅನೀತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗೆ ದಕ್ಷನೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು Medal ಮೂಲಕ ಸರ್ಟ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ.

ಇನ್ನು ಮಿಡೆಲ್ ಮಾರ್ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕಾಲವೆರಾ ಈ ಅಹಾರವನ್ನು ತಯಾರಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಮುರಾರಿ ಕಮಲಮ್ಮನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿದ ಅಹಾರವನ್ನು ಸಾಕೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಏಜೆಂಸಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಆ ಮೂಲಕ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಪಾಹಾರವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಯಕರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಸರ್ಟ್ಲನಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ಇರುವ ಕಡೆ ಹಣ್ಣು ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ಕಿಂಗ್‌ಗೌಡ)

ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಬಡತನದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪೌಷ್ಟಿಕವಾದ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿ ಭಾವೀ ಜನಾಂಗ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಪೂಜ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಸ್. ರಘ್ನೀಕಾಂತಪ್ಪ (ಪಾಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಗತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಡ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದರೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮವನ್ನು ವಿಶಾಲಗೊಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಅಭಾವ ಹಾಗೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಅಭಾವ ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ನೀತಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಸೇರಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬಾಲಕರ ಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಬಾಲಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ 41 ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮತ್ತು 4 ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಒಬ್ಬರೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಮರೆನಾಡು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ 40 ರ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನೀವು ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಂದ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆಂತೋ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಸಹ ಬೇಡಾರಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ತಾವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅನೇಕರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ತರಗತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಂತೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ತರಬೇತಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾನ್-ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಾಸಗಿ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿ ನ ದಿವಸ ಇದೆ, ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನುಮ್ಮನೆ ತರಬೇತನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶ ಉಂಟಾಗಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಕಡೆ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಅದವರಿಗೆ ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ನೆರವಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಕಡೆ ತೆಗೆದಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕಟ್ಟಡಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ಕಟ್ಟಡದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ಫಲವಾಗದೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭಾವೀ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪಾಠನವಾಗಬೇಕು ಹೋಗಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಪ್ರೈಮರಿಶಾಲೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗ್ರಾಂಟನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ

ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸುಮಾರು 40-50 ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನೇ ಅಲ್ಲಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸೊರಬ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 3 ಶಾಲೆಗಳು ವಿಘ್ನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸುಮಾರು 60-70 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿಗೂ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆ, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆ ಈ 3 ಶಾಲೆಗಳೂ ಸಹ ಒಂದೇ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಇರುವವರೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಂದರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರುಗಳಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶಿರಾಳಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರಿದ್ದಾರೆ; ಒಬ್ಬರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯಿಂದ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಷ್ವ ಗಲಾಟೆ ಬೇರೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೂ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ಹುಡುಗರು ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಪಾಠ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

MR. SPEAKER.—How can two Headmasters be in the same school ?

SRI S. R. KANTHI.—There is such a case, Sir. But it is on account of the fact that there are two orders, one from the Education Department, according to which the person has been transferred. The person is from the Local Bodies Cadre and he says he has got another order which shows that he should be there. That is being investigated.

MR. SPEAKER.—Even if it is a Gordian knot, it should be cut.

SRI H. R. KESHAVA MURTHY.—How can two things be in the same place and at the same time ?

SRI S. R. KANTHI.—It is being looked into.

MR. SPEAKER.—It will be solved.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಪ್ಪ.—ಇನ್ನು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್‌ಕ್ಯೂಲರ್ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಟ್ಟಣವಾರದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಜಾಗೃತ ಭರ್ತಿಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಆದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವ ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ 11ನೆಯ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡರ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೂ ಪೂರಾಗಿದ್ದು, ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನುಮ್ಮನೆ ಪರೀಕ್ಷಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂಬಳ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಂದಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವಂತೆ ಅವರ ಜಾಗೃತಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ —ಅವರು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಫಲಿತಾಂಶ ಕಡಮೆಯಿರುವ ಕಡೆ ಗ್ರಾಂಥನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಸಂಬಳದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಪ್ಪ.—ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರೋಕರ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್ ಅದರೂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಿ. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ (ಭದ್ರಾವತಿ).—ಭದ್ರಾವತಿ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಸೊನ್ನೆಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಪ್ಪ.—ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಜಾಗೃತ ಕಳುಹಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

11-30 P.M.

† Sri S. RAJAGOPAL (K.G.F.).—Mr. Speaker, Sir, many Hon'ble Members of this House have already expressed their considered opinions on the Demand and I shall confine myself only to one or two points. Sir, when we are spending large amounts of money on compulsory primary education, we are not able to have a uniform *Grant-in-aid* Code in the State. I feel that this is a big drawback. In particular, the old Mysore area has been neglected in this respect. People that came from Bombay Karnatak and Hyderabad areas are more benefited than the old Mysore Area in this regard. The Minister was pleased to say that 75 to 80 per cent grant was given in some areas whereas it was only 50 per cent here.

Sri S. R. KANTHI.—Sir, I did not say so. I said that we give 100 per cent teaching grant in South Kanara and in other areas we give 75 to 80 per cent of the total deficit or whatever it is. But, it has to be worked out as to which is more favourable.

Sri S. RAJAGOPAL.—It is not necessary to have a uniform *Grant-in-aid* Code for the whole State.

Sri S. R. KANTHI.—It has not been possible for us because of the different administrations. You know, Sir, some of the Primary Schools have come from the District Boards and some of them are from the Panchayats. In the Bombay Karnatak area, there are the School Board Schools. So, there is this difficulty.

Sri S. RAJAGOPAL.—Anyway, while sympathising with the Government for the difficulty in their way, I request them to see that a uniform *Grant-in-aid* Code is brought into being as early as possible.

Then, Sir, I have written a letter requesting to change the A. E. O. Office from Kolar to K. G. F. It is over a year since I made that request and I do not know what difficulty is there for the department to shift it. I therefore, take this opportunity to request the Hon'ble Minister for Education to see that the A. E. O. is shifted from Kolar to K. G. F. so that more attention is paid to this area.

Regarding scholarships, Sir, I emphasise that the only way to help to scheduled castes to come up to the level of others is only by giving them education. That is a well-known fact. But, unfortunately, the scholarship given to the depressed class students is not sufficient. Their number is increasing every year whereas the number of scholarship remains the same even now. This is so, particularly, in the case of girls. It is worse than boys. So, I request the Hon'ble Minister to consider this matter and see that the number of scholarships is increased in proportion to the increase in the number of students of depressed class.

Then, Sir, Government has committed themselves to the pattern of Madras State in the matter of D. A. and H. R. A. to N. G. Os., particularly the III class and IV class employees. It is a good thing. In the case of teachers in private institutions, Government gives only 50 per cent of these allowances. I request the Government to give cent per cent so that the teachers in private institutions also get more D. A.

Then, no doubt the XI Standard education is a big scheme and the Government has committed to that. But, as the Finance Minister was pleased to observe, mere opening of more XI Standard schools will not satisfy the need. While opening these schools, they must see that the schools are properly equipped with all the necessary things. Otherwise the standard of education will fall. So, there should be some restriction while giving permission for starting these private high schools as well as implementing this XI Standard. I request the Government to consider all these matters.

Thank you, Sir.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್ (ನೂಳ್ಳಿ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ರೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ, ಇತರ ಕೆಲಸಗಳ ಮೇಲಿನ ಬಂಡವಾಳದ ವೆಚ್ಚ ಈ ಮೂರು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಸಾಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. 1963-64 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 18 ಕೋಟಿ 26 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದ ಬಜೆಟ್ ಈ ವರ್ಷ 25 ಕೋಟಿ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿತು. ಇದು ಪ್ರಗತಿಯ ಒಂದು ದ್ಯೋತಕ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾಭಾಸದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತ್ರಿವಿಧ ನೌಲಭ್ಯ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಅಂದರೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಜಿಕೆಟ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಟೀಚರ್ಸ್ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಫಂಡ್, ಮದ್ಯಾಹ್ನದ ಉಪಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದರ ನೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತ್ರಿವಿಧ ನೌಲಭ್ಯ, ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್, ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್, ಪೆನ್‌ಷನ್, ಈ ಮೂರೂ ಸಹ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವೊಂದು ಸಲವತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಆದೀತು. ಇವರು ವರ್ಗವಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಎಲ್ಲ ಹೋದರೂ ಮನೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಂತೂ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವಂಥದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ.

ಇನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫ್ರೀಷಿಪ್ ಕೊಡುವಾಗ 2,400 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನದ ಒಂದು ಮಿತೆ ಇದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟೇ ಕಲಿಯುವುದಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲ್ ಫೀ ಮಾಫಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ.—Why not to the children of N.G.Os. ?

SRI S. R. KANTHI.—Sir, in South Kanara all the teachers were getting free concession in the secondary education. This point was referred to the Government of India and now they have issued instruction to us that the children of teachers in the secondary or primary schools including Headmasters should be given free education and we are implementing it.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್.—ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಆಗುವ ಮತ್ತೊಂದು ತೊಂದರೆ ಎಂದರೆ ಈ ತುಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವೇತನ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ವೇತನವು ತಿಂಗಳು, ಮೂರು ತಿಂಗಳು, ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಹೀಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹುಟ್ಟಯ್ಯ ನಾಯಕ್)

ಎಳಂಬವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಯಾವುದೇ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ನಗದು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ವೇತನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಡೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಹಾರ ವಸ್ತುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲ ಸಹ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ವೇತನ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಪ್ರೀಷಿತ ಕೊಟ್ಟುಹಾಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡುವಂಥದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಪ್ರೈವೇಟಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕೂತು ಅವರ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅಂತಹ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಾನು ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರೋತ್ತರನಾಗಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಂ.ಸಿ. ಪಾಸ್ ಆದವರು, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆದವರು, ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಆದವರು—ಇವರಿಗೆ ಎಂ.ಎ. ಮತ್ತು ಬಿ.ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 3-4 ವರ್ಷಗಳ ಸರ್ವಿಸ್ ಆಗಿದ್ದಂಥ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಈಗ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜಾಗಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಂದವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ರೆಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಅವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಅವರಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಬಡ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ 3-4 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸರ್ವಿಸ್ ಆಗಿರುವವರನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಅವರನ್ನು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ವರಿಗೆ ಪುನಃ ಒಡನೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೈಯರ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟಾಲರ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜೂನ್, ಜುಲೈ ಕೊನೆಗೆ ಆಗಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಬಹಳ ಮುಖವಾದ ವಿಚಾರ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗಿರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ ಈವರೆಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ತನಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ವೇತನ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನಾದರೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ವಿನಂತಿ.

ಇನ್ನು ಹಿಂದಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಮಿದರ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ಕೆಲ್ವ ಮಾಡಲು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಂ.ಸಿ. ಪಾಸ್ ಆಗಿ ಟೀಚರ್ಸ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿ ಅವರಿಗೆ 'ವಿಚಾರದ' ಅಥವಾ 'ಪ್ರಾವೇಶಿಕ' ಆಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಮಾನವಿದೆ. ಮಿದರ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿರುವವರಿಗೆ ಹಿಂದಿ ಕೆಲಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಜನರಾರ್ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಂ.ಸಿ. ಫೇರಾಗಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರದ ಪಾಸಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹಿಂದಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಚಾರ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಕೆಳಗಲ್ಪಯೂ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಅಂತಹ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಹಿಂದಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ 26 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಮಂಜೂರಾತಿ ಬರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗಾ ವಹಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿ ಮಿದರ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಡಬೇಕು. ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಂ.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮೊದಲು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹಿಂದಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕ್ಯೂಲರ್‌ನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬಾರದು ಹಾಗಾದರೆ ಹಿಂದಿ ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಸುವವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ? ಇದರಿಂದ ಹಿಂದಿಗೆ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ ಅರ್ಹತೆ ಈಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಇಡಬೇಕು. ವಾತಾವರಣ ಸರಿಗೊಳಿಸಿ ಮಕ್ಕಳು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು 6 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದಾದರೂ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಎರಡೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನನ್ನ ಅನುಭವ. ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾವೇಗೌಡರು ಒಂದು ಪರಿಹಾರಕ್ರಮ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರೋಕರ್ ಕಂಡೀಷನ್ಸ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ದಾಖಲೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮುಂದಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಪ್ಲಾನ್, ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಫಿಸಿಕರ್ ಪ್ರೆಸಿಂಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಶನ್ಸ್ ವಿಷಯ. ವ್ಯಾಯಾಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರಹ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಇವೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯೇ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯೇ ಬೇರೆ. ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯವಿರುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಡಿಪ್ಲೊಮಾಟಿಕ್ ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಿ-ವೆಕ್ಸೇಷನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಶನ್ಸ್ ಎಂಬ ಹುದ್ದೆಗಳವರ Pay-fixationನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 10-13 ಸಾವಿರ ಆ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ 1957ರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಕೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವವರಲ್ಲಿ ವಿಮತಿ ಮಾಡಿ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ (ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 4 ಕೋಟಿ 1 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಕ್ಕಾಿಗೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಾರದೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ. ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸೇವಿಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಬಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವರೆಂದು ನನಗಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಶಿಶು ವಿಹಾರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆ—ಈ ಮೂರು ಅಂತಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. 70 ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಇರುವ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಂದಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಗೃಹದ್ದಾರೆ, ಪಾಠಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ, ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಕಟ್ಟಡ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇವರು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಡೆದ ತಕ್ಕಂತಹವರು. ಆದರೆ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಹೋದಾಗ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ವಿಚಾರ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೇದಾ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಠ ನಡೆಯುವ ಕ್ರಮ, ಮುಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದುರಾದೃಷ್ಟಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾವು, ಗೌಡರು ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯ ಪಟ್ಟರೂ ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಬರಲಿ. 7—8 ವರ್ಷಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದಾರೆ; ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸದೇ ಇರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಅಲ್ಲದೆ, ಪಂಚಾಯತಿ ಡೀರ್ಮನ್ ಅವರಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಮಿಷನರಿಗಳಾಗಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಆಕ್ಕಾಗಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನಿಗಾ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಬಹುದು. ಇವರು ಇದನ್ನು ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾಲಿನ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಳೆದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದು ಫಾರ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮರಕ್ಕೆ ಅಗುವಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಅಜ್ಜಿಯೂ ಸಹ ಹೊರಡಬಹುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

4½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಅಂದಾಜು ಆಗಿದ್ದರೆ, ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಮರ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರುವಾಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರ್ಬೇ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಗೆ ಮರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ.—ಅದು ಹುಣಿಸೆಮರವೋ, ತೇಗದಮರವೋ ಅದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬ ನಿನಗೆ ಆಗ ಹೋಯಿತು. ಕಾಮಣ್ಣನನ್ನು ನುಡು ವುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೆಲವು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಡೆಪ್ಯೂಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಯನ್ನು ಬೇರೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಠ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಡೆಪ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುವ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಆ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಷ್ಟ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ನುಮ್ಮನೆ ಬರೀ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ 3 ವರ್ಷದಿಂದ 5 ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ತರತಕ್ಕಂಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು 3 ವರ್ಷ, 5 ವರ್ಷ, 6 ವರ್ಷಗಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತು ದನಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಔರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಡರ್ಜೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿಯೂ 3 ರಿಯು ಮಂದೆಯ ಹಾಗೆ 600, 1200, 1600 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಥಮಿಕಗಳಲ್ಲಿ 600 ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರ ತಕ್ಕ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಸುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕದಲ್ಲಿ 1,250 ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾಗ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತೋ ಆ ದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 1,250 ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ 9 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಥಮಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಇವೇ ರೀತಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ದಡ್ಡರಾಗು ತ್ತಾರೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಪೋಲಿಸು ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮೇಷ್ಟ್ರೀರಾವ್ಯಾಯರಿಗೆ ಮನೆಯಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೇಷ್ಟ್ರೀಶ್ವರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮೇಷ್ಟ್ರೀರಾವ್ಯಾಯರಿಗೆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಲೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದುಮ್ಮತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ

ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹೆಡ್ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದಂತಹ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಚಿಸ್ಟಿಂಗ್ ರ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹೆಡ್ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಎಂದು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಆಪ್ತಾಯ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಇವರು ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಪರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನು ತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹೆಡ್ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದಂತಹ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ 2-3 ಜನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮಾನ್ಯರುಗಳಿಗೇ ವಾಸಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರತಕ್ಕಂಥ ಮನೆಯನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಚಿಸ್ಟಿಂಗ್ ರ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ: ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಇದೆ. ಆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಆಕೌಂಟ್ಸ್‌ನ್ನು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈಗ ನುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಾನು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಆದರೆ ಆಡಿಟ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 3 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಆ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಅವರ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ಕಂಟ್ರೋಲರ್ ಆಫ್ ರೋಕರ್ ಆಡಿಟ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಂಟ್ರೋಲರ್ ಆಫ್ ರೋಕರ್ ಆಡಿಟ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಜವಾಬು ಹೇಳತಕ್ಕ ಈ ಒಂದೇ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಾವೇ ನಿಂತು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೌಂಟ್ಸ್ ಆಡಿಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಯಾ ಪೈಸೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಈ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗೆ ಒಂದು ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಕಟ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ದುರಾ ದೃಷ್ಟಿವೋ ಏನೋ ಅದು ದೇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಅಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೇ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಹಾಕದೆ ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರದ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಸೀರೆಯನ್ನು ಮಾರತಕ್ಕ ವರ್ತಕನನ್ನು ತಂದು ಆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೀರ ಮಾರತಕ್ಕ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ತತ್ವದ ಅನುಭವ ಇದೆಯೆಂದು ಅದನ್ನು ಈ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಡಿ.ಇ.ಒ. ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಡಿ.ಇ.ಒ. ಅವರು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕವರು ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸರ್ಕಾರದವರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ತೊಬುಗೆರೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದರಂತಹ ಒಬ್ಬ ಸೀರ ಮಾರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪಾಲಿಸಿ ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ದೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಶಿಶುಪಿಹಾರ, ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಈ ಮೂರು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳನ್ನು ಓಪನ್ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ದೇಶೋದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂಡೆಕಾಡುವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri BAPURAO ANANDA RAO HULSURKAR (Hulsur).—Sir, I will confine myself to the problems relating to secondary education and that too in Hyderabad-Karnatak area. It is a fact that Hyderabad-Karnatak area is backward in every respect and education is not an exception to it. There are very few high schools in that area. Those who are willing to open new high schools in that area are experiencing certain difficulties and that is on account of the fact that there are certain conditions to be observed for opening new high schools or secondary classes. I request that so far as the Hyderabad-Karnatak area is concerned, the three conditions that have been laid down in the Code should be relaxed. The District Development Council of Bidar has passed a resolution to the effect that the condition relating to deposit of Rs. 10,000 as stability fund should be relaxed in view of the fact that this is a backward area and also there are not enough Government high schools in Bidar. So many villages and educational societies have applied but their applications have been rejected on the ground that they have not deposited the stability amount. Even there, there are Government High Schools. But the results in Government High Schools are not satisfactory. When a question was put, Government answered and admitted that the results were poor. Comparatively the results in Private Institutions are better. I request Government to accord special permission to such of the Societies as are willing to take up new schools in their area. However, there should be Government as well as private Schools. In Bombay-Karnatak area, there are sufficient number of private institutions, but in our area there are very few High Schools. In order to encourage more and more High Schools in our area, I request that the conditions stipulating deposit of Rs. 10,000 should be relaxed. Another handicap is that no grant will be paid to a new High School for a Period of three years. This condition also should be relaxed. Therefore, I request Government to give grant immediately after the first year from the date of starting of the institution, i.e., from the second year. There is another condition prescribed that five acres of land should be made available for providing playground, etc. This is a very difficult condition to fulfil. Moreover this is not very essential either for giving permission or recognition. It will be very readily agreed that it is very difficult to readily find five acres of land in all cases. Therefore, in my opinion, it will be more than sufficient if one acre of land is provided for playground. When that much is provided, recognition can be given. If recognition is not granted, fee concessions also will not be available to those schools and this is giving to place the Societies concerned under a further severe handicap. These are my few observations regarding Secondary Education.

Regarding Inspectorate, there is at present one Deputy Inspector of Schools in each Taluk who has to look after hundreds of schools which will be very difficult. There are so many teachers in each school and it is a big headache for the Deputy Inspector to keep supervision over the work of the teachers of so many schools. Therefore, I request the Government that one more post of Deputy Inspector should be created in each Taluk to effectively check the work of the teachers and exercise sufficient control.

In this connection, I also plead that special concessions should be given to those who are running minority language High Schools. These schools in Marathi area have sufficient strength. The condition of not giving grant for a period of three years should be relaxed more particularly in the case of minority language High Schools.

With these observations I conclude.

6-00 P. M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಗೌಡ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಖಾತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಈ ಇಲಾಖೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಇಲಾಖೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇವತ್ತೂ ಯಾವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆಯೋ ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಅದು ಕೊಂಚವೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ಎಪ್ಪಾದದ್ದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಗುರಿಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿರುವ ರೋಪದೋಷಗಳು ಮೂಲತಃ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು; ಅವು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದೆ ಹೋದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಿರ್ಭರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿಯವರು ನಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಬಹಳ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ರಿಸರ್ಚ್ ಬ್ಯೂರೊ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅಥವಾ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಇನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವಂಥ ಚೆಕ್ಸ್ ಬುಕ್ಸ್ ಇಲ್ಲ, ರೈಬ್ರರಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ, ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಸ್ ಬುಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ವಿ. ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಗೆ 3-4 ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಸ್ ಬುಕ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೊಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ 3-4 ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆದು, ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅವರ ಒಂದು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸತಕ್ಕಂಥ (mould ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ) ಚೆಕ್ಸ್ ಬುಕ್‌ನ್ನು 3-4 ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪರಿಣತರೇ ಆಗಲಿ, ಬುದ್ಧಿ ಮತರೇ ಆಗಲಿ, ಜ್ಞಾನಿಗಳೇ ಆಗಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಚೆಕ್ಸ್ ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿ ಬದಲು ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಶೋಧನ ಕೌನ್ಸಿಲ್ (Research Council) ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಈಗ ಚೆಕ್ಸ್ ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿ ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ವಿ. ಅಧೀನದಲ್ಲಿ; ಅವರಿಗೆ ಎಪರೀತ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಕೆಲಸವಿದೆ; ಅವರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪುರುಸತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಸ್ಥೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ (Director of Public Instruction) ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎರಬೇಕು. ಅಂಥ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರುಗಳನ್ನೂ, ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳನ್ನೂ, ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೌಡ)

ಇಂಥ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಳೆಪಟ್ಟ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಲೈಬ್ರರಿ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಈ ಕೌನ್ಸಿಲಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಸಂಶೋಧನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಎನೆಂದು ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದು ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣ ನೀರಿ ನಲ್ಲಿ ಸೋರಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ, ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ percentage of passes ತರೆತಗ್ಗಿಸ ಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಈ Students indiscipline ಎಂದರೆ ಅಶಿಸ್ತಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಎಂಥ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇ ವೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಅಗೌರವ ತರದಂಥ, ಗೌರವಕ್ಕೆ ರೋಷಪಾರದಂಥ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ! ಹಾಗೆ ತಯಾರಾಗದಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಅದು ಮಕ್ಕಳ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಅದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ, ಅದರ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿರ ತಕ್ಕಂಥ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪು. ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ತರಹ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಡಾ|| ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪುಸ್ತಕರೂಪವಾಗಿ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಸಲಹೆ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲವ್ಯಾಪಾರ ಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಿಸು ವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದುನುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟೊಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೆಗೆಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಎನ್ನೋ, ತ್ಯಾಜ್ಯಕರಿಸಿ ದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ಕೂಲ್‌ಬೆಲ್ಟಿಂಗ್ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನೀವು ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ನೆಪದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಪೂರ್ತಿಹಣ ಕೊಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ, ಲೋಕಲ್ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಹಾಕಿ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ, ಅವರಿಗಾದರೂ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಧನಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇಲ್ಲ; ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಹುದುನುತ್ತೇನೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ 200 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಹಣ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಫೀ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದ 300 ರೂಪಾಯಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹಿಂತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಧನ ಸಹಾಯ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಗ್ರಾಂಟೂ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಧನರೂಪವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸ್ಕಾಂಡರ್ಡನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ನಾನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಚಳ್ಳಕೆರೆ, ಹಿರಿಯೂರು ಇಂತಹ

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೈಸೂಲುಗಳಿವೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ರ್ಯಾಬೊರೇಟರಿಗಳಿವೆ, ಟ್ರೇನ್ ಆದ ಎಂ.ಎ. ಇತ್ಯಾದಿ ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಂತಹ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ವಾದರೂ ಇದನ್ನು ತೆರೆಯಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಅನುಮತಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಾರ್.—ಈ ವರ್ಷ ತೆರೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶೋತವೇ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ.—ಈಗ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮೀಸಲಿಡಲೇ ಇರಿಸಿ, ಅದರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ದೇಶೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೂ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಸಂಬಳ, ಇತರ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಸಂಬಳ ಎಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ನೌಕರರುಗಳಿಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದ ನೌಕರರುಗಳಿಗೂ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಎಲ್ಲ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ (ಭಾಲಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸದಸ್ಯರಗಳು ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಳೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಾವು ನೋಡುತ್ತರೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರಾಜಕೀಯ ಕ್ರಾಂತಿ ಬಂದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟೀಕರಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಡಿಕ್ಲೇರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವನು ದೊರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದಾದ ನಂತರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ ವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಒಂದು ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ವಿದ್ಯಾ ಇರಲಿವೆಂದು ಬಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದವರು ಸರಿಸಮಾನವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಐದು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಎರಡು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸೇರಿದವು. 1956 ನೇ ಇಸವಿ ನವೆಂಬರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 9 ವರ್ಷಗಳಾದವು, ಇದರಲ್ಲಿ ಲಿಟರಸಿ ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟು ಇದೆ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡಾ 14 ರಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಭಾಗ ದಲ್ಲಿದೆ. ಅದೇ ಹೆಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡುವಾಗ ಶೇಕಡಾ 35 ರಷ್ಟು ಇದೆ, ಹೀಗೆ ಲಿಟರಸಿ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜು ಶೇಕಡಾ 14 ರಷ್ಟು ಶೇಕಡಾ 35 ರಷ್ಟು ಎಂದು ಇದ್ದರೆ ಸರಿ ಸಮಾನವಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಂದಂತಾಯಿತೇ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜು ಬಂದರೆ ಸರಕಾರ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವು ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಹಣದ ಹಂಚುವಿಕೆ ಮತ್ತಿತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಜನಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಆಗಿವೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಆಗಿವೆ. ಆದರೆಂತೆ ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದು ಸಂತೋಷವಾದುದು. ಆದರೆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಇನ್ನಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದೇತೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜು ನೋಡಿದರೆ ಸರಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಎನ್ನೋ ಒಂದು ತರಹದ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ)

ದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಬಾಸಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲು ಗ್ರಾಂಟು-ಇನ್-ವಿಡ್ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಹಣದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಒಂದು ಡೆಲೆಗೇಷನ್ನು ಹೋಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ವಿಪಾದವಾಯಿತು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ನೀತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 14 ರಷ್ಟು ಎಂದು ಲಿಟರಸಿ ಇದೆ, ಇವರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸರಕಾರ ಮಾಡಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಪ್ರಯಾರಿಟಿ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ.—ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಲಿಟರಸಿ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜು ಶೇಕಡಾ 14 ರಷ್ಟು ಆದರೆ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 35 ರಷ್ಟು ಇದೆ, ಇದು ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯೇ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ತರಲು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅದು ಇನ್ನೂ 5 ವರ್ಷವೋ ಅಥವಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೋ ಬರಲಿ. ಆ ರೀತಿಯಾದ ಯೋಜನೆ ಮಾಡದೇ ಇದನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ಹುಡುಗರೇ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಆದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಈಗಿರತಕ್ಕ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದು ಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡೋಣ. ಹೊಸದಾಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ.—ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ಸರಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ತಮಗೆ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಹುಡುಗರು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಟೀಚರುಗಳು ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಕ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಫಲಿತಾಂಶ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದೆ ವರ್ಷವೂ ಶೇಕಡಾ 3, 4 ಅಥವಾ 5 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಬರಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡಾ 35 ರಷ್ಟು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 52 ಕನ್ನಡ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ 81 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋಟಿಗಟ್ಟರೆಯಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಇನ್ನೂ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಇದೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ.—ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವಾಗ ಅದನ್ನು ತಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಒಂದು ಮಾತು ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುರಿಯಲು ಮಳೆ ನೀರಿನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನ ಕರಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉಪ್ಪಿನವನು ಅತ್ತರೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯವನು ಉರುಳುರುಳಿ

ಅಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಈ ಗಾವೆ ಮಾತನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೀಟು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜಿಬಂದಿ ಕಾರಭಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸೀಟು ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂದಿರಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೀಟ್ ಕೊಡುವುದು ಇರಬಾರದು. ಇಂಥ ನೀತಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದುದು ಅಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಂಥ ನೀತಿ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಸ್ಪಿರಿಟ್‌ಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹಿಂದಿ ವಿಚಾರ. ಈಗಾಗಲೇ ಹಿಂದಿ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚಳವಳಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಳವಳಿ ಉಗ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ. ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ 14 ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆ ನಹ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆ ಹಿಂದಿಯ ಹಾಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗ ರಾರದು. ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಒಂದು ಘಟನೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯೂ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದ ನೀತಿ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಅದು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಹಿಂದಿ ಮೀಡಿಯಂ ಇರತಕ್ಕ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹಿಂದಿ ಕಾಲೇಜು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ದಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸೌಲಭ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆ ಬೆಳೆಸು ವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾಲೆನ್ (ಮೂಡಬಿದ್ರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯಾನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಸರಿ. ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ರೋಷ ದೋಷಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದು ಆಯಿತು. ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇರಾಖೆ ಗೋಸ್ಕರ ಕಳೆದ ವರ್ಷ 18 ಕೋಟಿ ಈ ಸಲ 25 ಕೋಟಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 30 ಕೋಟಿ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಈ ಸಭೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವನ್ನು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಾಯಿದೆ ಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತ್ಯಾ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯಾನ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆ ಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಶಾಲಾ ಪ್ರಾಯದ ಮಕ್ಕಳ ಶೇಕಡಾವಾರು ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದ ಅಂದರೆ 1961ರಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯೆ 93.5, ಎರಡನೇ ವರ್ಷ 89.4 ಮೂರನೇ ವರ್ಷ 87, ಕೊನೆಯ ವರ್ಷ 1954-55ರಲ್ಲಿ 84ಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇರುವ ಈ ಎರಡು ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಹೊರಗೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಈಗ ಸರಕಾರ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಶಾಲೆಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೂಡಾ ತೋರಿಸಿದಷ್ಟು ಪೂರ್ತಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಕ್ಕಳು ನಿಜವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರವು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೂ ಕೂಡ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯ ಹೊರಗೆ ಸೇರದೆ ಏತಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತಾರೆ? ಅದರಲ್ಲಿಯೂ (ಎಕೆಎಂ ಸೆಕ್ಷನ್) ಎಂದು ಅಬಲ ವಿಭಾಗ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಂಥ ವಿಭಾಗದ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಸೇರದೆ ಹೊರಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದ ಅಹಿತವೆಂದು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಕಡೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಹಿಂದುಳಿದ ವಿಭಾಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬಾರದೆ ಹೊರಗೆ ಇರತಕ್ಕವರ (ಎಕೆಎಂ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ) ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಎರಡು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯಾನದ ಸವಲತ್ತು ಒದಗಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎನ್. ಕೊಳ್ಳೆಬೈಲ (ಕುಂದಾಪುರ).—ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ಸರಕಾರ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾರೆನ್ನ.—ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮೇಲೂ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಸರಕಾರ ಜಾರಿ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಅದೇ ಮುಖ್ಯ ದೋಷ. ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಸವಲತ್ತು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರದವರು ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸುವ ನೂತನ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇಂದು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ನಿಕ್ಕಪ್ಪವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರಲ್ಲದೆ, ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೂ ಕೂಡ ಹಳಿ ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ದೊರೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಕಾರವೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ನಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಮಾನಸಿಕ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ಕಳಮುಟ್ಟಿದ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಜೀವನ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿ ಫಲಪ್ರದವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ವಾತಾವರಣದ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ವಯಸ್ಸಾಗದ (ಮೈನರ್) ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಇನ್ನು ಬೋರಸ್ಟರ್ ಅಥವಾ ಸರ್ವಿಫೈಡ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಈಗ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗವಾದ ಇವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶ ಶಿಕ್ಷಣಿಗಳಾದ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗರನ್ನು ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಅವರನ್ನು ದೇಶದ ಸತ್ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಈಗ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಡೆಸಲ್ಪಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿದ್ಯಾಇಲಾಖೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮಟ್ಟದ ಶಾಲೆಯ ಸ್ಥಾನವಾನವನ್ನುತ್ತ ಕ್ರಮವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾತರಬೇತಿ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕುರಿಗಳಂತೆ ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ಊಟವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಆಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ವಿದ್ಯಾಇಲಾಖೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾದರಿ ಶಾಲೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

6-30 P.M.

ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂತ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನಿಜವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾದರೆ ಸಾಲದು. ಈ ದಿವಸ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಜನರು ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಯೋಗ್ಯತಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಬಡಹುಡುಗರಿಗೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕಳವಳದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದಲ್ಲೆಂತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಅವರವರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರಕಾರವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಶಾರಾಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೇ ನಾಯಿತು ? ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ದುಭಾರ (Capitation fee) ಪಗಡೆ ಹಣವೀಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಿಧದ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸೇವಾಭಾವ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ವಿಚಾರ. ಸಹಾಯಧನ ಸಂಗ್ರಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ, ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷಾ ಟಿಕೆಟುಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹ ಹೀಗೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಸಾರಿ

ಸಾರಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇವರು ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತದಾರರ ಮೂಲಕ ಎದ್ದು ಹೆಸರಲ್ಲ ಜನರನ್ನು ಸುಳಿಗೆ (Exploit) ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಹಣವಿಲ್ಲ. ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ದುಂದು ವ್ಯಯ, ಮತ್ತು ದುರ್ವ್ಯಯದ ಕಡೆಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಮನ ವೀಯಲಿಲ್ಲ. 1957 ರಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಕಿಫ್ತರ ಮತ್ತು ಮೂಗರ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾಲಯನ್ನು (work shop) ಹಾಕಿ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲ ಜನರೇ ಇಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅಲ್ಲಿ ನೌಕರರುಗಳಿಗಾಗಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರ, ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳ ಮತ್ತು ಟೈಪಿಸ್ಟ್‌ಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಾಗಿ 1962ರ ತನಕ 8,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಏಳುವರ್ಷ ಕಾಲ ಸಂಬಳ ಕರ್ತಾಗಿದೆ. ಹೀಗೇ ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅದನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಕೂಡೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅದನ್ನು ತರಬಾರದೆಂದೂ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತರಬೇಕೆಂದೂ, ರಾಷ್ಟ್ರಾದ್ಯಂತವೂ ಒಂದು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ ಎಬ್ಬಿಸಿ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಜನರಿಗಿದ್ದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಉಗ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿಯೇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೇರಬಾರದು, ಅದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಾದ್ಯಂತವೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಹಾಗೆ ಆ ಒಂದು ನೀತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉನ್ನತ ನಾಯಕರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕಡ್ಡಾಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೊಂಕಣಿ ಮತ್ತು ತುಳು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಕೊಡಗಿನವರಿಗೂ ಅವರದೇ ಭಾಷೆ ಇದೆ ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 13 ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿ ಜನರು ತುಳು ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಮಾತುಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಸುಮಾರು ಒಂದೊಂವರೆ ಲಕ್ಷ ಜನರು ಕೊಂಕಣಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು, ಕೊಂಕಣಿ ಮತ್ತು ತುಳು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಸುಮಾರು ಹತ್ತನ್ನೆರಡು ಲಕ್ಷ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ದತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರವರ ಮಾತುಭಾಷೆ, ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಎಳೇಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಭಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಹಿತವಲ್ಲ. ಹಿಂದಿಯು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹರಡುವಂತೆ ಉತ್ತಮ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇನ್ನು ನಾನು ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಇರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾದರಿಯ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಾನಗಳವರೆಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕುಟುಂಬದ ಬಡತನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಬಡವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಷ್ಟೇ ತಜ್ಞರಿಂದೂ ತಮ್ಮ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಹ ಉತ್ತಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರಂಗ ರಚಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಿಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೇನಿದೆ ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ನೌಕರಶಾಹಿ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಲಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಹದಿನೇಳುವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ, ಪಂಡಿತರೂ ಉದ್ಯಮಿಗಾರರೂ ಆಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಲ್ಪಂ ಭಿಕ್ಷು ಆಗುವಂಥ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now stand adjourned to reassemble tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Forty Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Friday, the 19th March 1965.
